

community

The New Apostolic Church around the world

02/2021/LT

Viltis, kad Jėzus sugrįš

Leidyklos skiltis
Dvasinis stabilumas

Pamaldos
Kristus – mūsų ateitis

Bažnyčios mokymas
Žmogiškosios gyvybės
pabaiga

New Apostolic Church
International

■ Leidyklos skiltis

3 Dvasinis stabilumas

■ Pamaldos

4 Kristus – mūsų ateitis

■ Regioninė dalis

10 NAB bendruomenių
bažnyčios Lietuvoje

■ Vaikų kampelis

12 Sauliaus atsivertimas

14 Svečiuose pas Deividą Exu
mieste (Brazilija)

■ Doktrina

16 Žmogiškosios gyvybės
pabaiga

■ Pasaulio naujienos

20 Bažnyčia be ribų ir be sienų

21 Pasikeitimai apaštaly rate

Dvasinis stabilumas

Mieli tikėjimo broliai ir seserys,

antrajame tikėjimo straipsnyje mes išpažįstame tikėjimą Dievo Sūnumi:

„Aš tikiu Jėzų Kristų, vienatinį Dievo Sūnų, mūsų Viešpatį, pradėtą Šventosios Dvasios, pagimdytą mergelės Marijos, kentėjusį prie Pontijaus Piloto, nukryžiuotą, mirusį, palaidotą, nužengusį į mirusiųjų karalystę, trečiąją dieną prisikėlusį iš mirusiųjų, nužengusį į dangų, sėdintį visagalio Dievo Tėvo dešinėje, iš kur jis vėl ateis.“

Šis išpažinimas lydi mus visą gyvenimą; tai mūsų pamaldų ir pokalbių turinys. Tačiau tai taip pat yra mūsų santykio su Dievu ir mūsų išgyvento saugumo bei vilties išraiška. Tai suteikia mums tris tikėjimo ramsčius. Jie užtikrina dvasinį stabilumą visiems metams:

- Jėzus myli mane! Jis įrodė savo meilę: jis mirė už tave ir mane.
- Jėzus yra stipriausias! Jis turi visą galią. Jis nugalėjo nuodėmę, mirtį ir pragarą.
- Jėzus vėl sugrįš! Jis netrukus ateis - dėl mūsų išganymo, dėl mūsų atpirkimo.

Mieli tikėjimo broliai ir seserys, šie trys ramsčiai suteikia mums orientyrą ir stabilumą mūsų gyvenime - net jei jis sudreba pučiant stipriam vėjui mums į veidus.

Nuotrauka: tarptautinė NAB

Išliksime ryžtingi ir 2021 metais: orientuosimės į Jėzų Kristų. Mes norime elgtis pagal Dievo valią. Pasitikrinkime, ar viskas mūsų gyvenime dera su Jėzumi Kristumi. O jei ne, imkimės reikiamų veikslių ir pasitaisykime.

Viešpats netrukus ateis! Tai yra mūsų tikėjimas, mūsų saugumas ir išankstinis džiaugsmas.

Širdingi linkėjimai

Jūsų Jean-Luc Schneider

| Kristus – mūsų ateitis

Vintertūro (Šveicarija) bendruomenėje vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider laikė metų pradžios pamaldas 2021-ųjų sausio 3-iosios sekmadienį

Nuotraukos: Šveicarijos NAB

Širdingai mylimi broliai ir seserys, visų pirma norėčiau padėkoti Vintertūro bendruomenei visų Šiaurės ir Rytų Vokietijos brolių bei seserų vardu, kad šį rytą mus priėmė ir leido laikyti pamaldas mūsų broliams ir seserims Šiaurės bei Rytų Vokietijoje.

Nežinau, kas parinko įžanginę giesmę, bet norėčiau padėkoti ir už tai. Tenka pripažinti, kad man buvo sunku tik niūniuoti ir negiedoti visa jėga. Ši mintis man pasirodė be galo graži, kad Viešpats toliau stato savo kūrinių: „Šlovingai, šlovingai Dievas stato savo kūrinių“. Tokia jo programa šioms naujiems metams. Kas laukia mūsų šiais metais, labai didelis klausimas. Niekas iš tikrųjų nežino, bet vienas dalykas yra aiškus: Viešpats turi savo programą ir ją tęsia. Savo planą jis tęs ir 2021 metais. Aš jau sakiau praėjusių metų kontekste ir sąmoningai kartoju tai šioms metams: 2021 metai yra tik vienas tarpsnis Dievo išganymo plane. Šis planas prasidėjo nuo žmogaus pirmosios nuodėmės ir baigsis naujuoju kūriniu, kai atpirktieji bus su Dievu ir

Žydams 12,1b.2a

*„Ištvermingai bėkime mums
paskirtose lenktynėse,
žiūrėdami į savo tikėjimo vadovą
ir išstobulintoją Jėzų“*

žmonės bei kūrinys bus tokie, kokių trokšta Dievas. Tada bus ramybė, džiaugsmas, džiugesys ir palaima, nes viskas vėl vyks pagal Dievo valią. Toks yra Dievo išganymo plano tikslas.

Kitas šio išganymo plano įvykis yra Jėzaus Kristaus sugrįžimas. Mes tvirtai tikime, kad Jėzus Kristus sugrįš ir paims pas save nuotaką bendruomenę. Jis trokšta kuo greičiau ją nuvesti į savo karalystę, kur viskas yra taip, kaip nori Dievas. Tada būsimė Dievo šlovėje. Tai mūsų ateitis. Toks yra mūsų pasirinkimas: trokštame dalyvauti Jėzaus Kristaus sugrįžime, todėl šių metų šūkis yra: „Kristus – mūsų ateitis“. Mes tikime Jėzaus Kristaus sugrįžimu ir norime tam pasiruošti.

Net krikščionių rate mūsų klausiamo, ar tikrai dar drįstame pamokslauti, jog Jėzus Kristus vėl sugrįš. Taip! Tai yra mūsų pavidimo dalis. Dėl to yra siunčiami apaštalai. Būdami Jėzaus Kristaus pasiuntiniais, jie nieko kito negali daryti, kaip tik skelbti apie netrukus sugrįšiantį Kristų. Tai yra Dievo pažadas, jis yra ir išliks teisingas! Nesvarbu, kiek žmonių tuo tiki. Nuo to nepriklauso Dievo pažadų teisingumas. Prisimink potvynį! Prisimink Mesijo gimimą! Prisimink Jėzaus Kristaus prisikėlimą! Kiek žmonių tuo tikėjo? Galima suskaičiuoti ant vienos rankos pirštų. Bet tai nesutrukdė Dievui. Jis tai pažadėjo ir įvykdė. Tai pasakytina ir apie Jėzaus Kristaus sugrįžimą. Kristus yra mūsų ateitis. Jis ateis ir mes tam ruošiamės. Tuo visiškai neabejojame. Mes tuo tikime.

Daugelis žmonių sako, kad tai yra istorija, kurią bažnyčia pasakoja tikintiesiems, norėdama juos paguosti, kad dabartis būtų pakeliama: „Ak, nesijaudink, viskas bus gerai! Rytoj bus geriau. Pabūk su mumis ir pamatysi“. Mes tikrai nesame svajotojai, ieškantys prieglobsčio sapne, kai mums nepatinka dabartis, realybė. Broliai ir seserys, Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionis nėra fanatikas, nėra svajotojas. Esame aktyvūs moterys ir vyrai. Mes nesvajojame, bet išsikėlėme sau tikslą: Jėzaus Kristaus sugrįžimą. Mes tam ruošiamės. Turime veiksmų planą ir jis bus tęsiamas 2021 metais.

Ruošimasis Jėzaus Kristaus sugrįžimui reiškia norą tapti tokiau, kokio trokšta Dievas. Mūsų pavyzdys yra Jėzus Kristus. Jis buvo tas, kuris visiškai atitiko Dievo valią. Kadangi mes norime patekti į jo karalystę, turime tapti tokie, kokių trokšta Dievas, ir todėl mes orientuojamės į tą

žmogų, kuris atitiko Dievo valią: į Jėzų Kristų. Tai yra mūsų veiksmų planas. Tas pats pasakytina ir čia: „Kristus – mūsų ateitis“. Mes norime tapti panašūs į jį, kad galėtume būti ten, kur jis yra.

Biblijoje šis pasiruošimas dažnai apibūdinamas gražiu vaizdiniu ir yra kelis kartus tematizuotas iš skirtingų požiūrių: kaip rungtynių, lenktynių vaizdinys. Krikščionis dalyvauja rungtynėse, varžosi. Dievo Dvasia nori parodyti, kad pasiruošimas Kristaus sugrįžimui nėra pasivaikščiojimas parke. Tai nėra komfortabilu. Tai yra rungtynės. Tai reiškia, kad reikia pastangų ir jėgų. Reikia parodyti uolumą ir naudoti energiją. Nepakanka tik užsiregistruoti ir sudalyvauti. Ne, jūs turite stengtis, kad taptumėte tokie, kokių trokšta Dievas. Norint atitikti Dievo valią, reikia pastangų ir darbo. Taip bus ir šiais

metais. Jūs turite nuolat dirbti. Šiais laikais nenorima to daryti. Viskas turi būti komfortabilu. Tačiau pasiruošti Jėzaus Kristaus sugrįžimui nėra komfortabilu. Tai kova, tai lenktynės.

Rungtynėse taip pat yra nesėkmės galimybė. Ne visi laimi rungtynes, laimi tik vienas. Norėdami laimėti, gauti amžinojo gyvenimo

karūną, turite ištverti iki galo. Dar kartą: nepakanka tik užsiregistruoti ir sudalyvauti. Jūs turite kovoti, dirbti ir veikti iki galo. Kas benutiktų. Kas anksčiau sustoja, tas pralaimi. To neįmanoma išreikšti aiškiau nei šiuo vaizdiniu. Tai rungtynės. Kas neištveria iki galo, tas pralaimi.

Antrajame Pauliaus laiške Timotiejui sakoma, kad laimėti rungtynes galima tik grumiantis pagal taisykles (palyginimui 2. Timotiejui 2,5). Aišku viena: kai vyksta olimpinės žaidynės, bet kurios rungtynės, negali laimėti tas, kuris nepaklūsta taisyklėms. Mes nesudarinėjame šių taisyklių. Dievas jas nustato. Jas nustato Jėzus Kristus. Viena šių rungtynių taisyklė sako: „Privalai orientuotis į apaštalų mokymą. Jie skelbia Evangeliją“. Kita skamba taip: „Tu gali būti išganytas tik tikinčiųjų bendrystėje. Vienišius negali pasiekti šio tikslo“. Aš laikysiuosi šių dviejų taisyklių. Jei šių taisyklių nesilaikoma, varžybų neįmanoma laimėti.

„Kristus – mūsų ateitis“: jis sugrįš visiškai užtikrintai. Norėdami tam pasiruošti, turime tapti tokiais, koks jis yra. Tai daug energijos atimančios rungtynės. Turime atkakliai dirbti, dirbti iki galo ir laikytis taisyklių.

Laiško Žydams autorius sako: „Ištvermingai bėkime mums paskirtose lenktynėse“ – ištvermingai, tai yra su atkaklumu,

*Jėzus neklydo tave
pakviesdamas.
Jis žinojo, kad tu gali
tai padaryti.*

„žiūrėdami į savo tikėjimo vadovą ir ištobulintoją Jėzų“. Kristus yra mūsų ateitis. Tai taip pat leidžia mums pasiekti šią ateitį; mes negalime to padaryti be jo. Ir čia sakoma, kad turime žiūrėti į Jėzų, norėdami pasisemti jėgų ir nuskinti pergalę. Šiais metais tai taip pat labai svarbu: visada žiūrėkime į Jėzų Kristų, žvelkime į jį, nes jis yra mūsų tikėjimo pradžia. Jis pasirinko mus. Ne aš apsisprendžiau, kad noriu patekti į dangų. Jis pirmas tai padarė. Jis pakvietė tave ir mane bei suteikė galimybę būti su juo amžinai. Jis sąmoningai tai padarė. Jis pažinojo mus dar mums negimus. Jis puikiai žinojo, kokie mes esame, ką mes darysime, ką mes galime ir ko negalime. Jis nusprendė, kad mes galime tai padaryti ir pasiekti tikslą. Žvelkime į mūsų tikėjimo pradininką. Jis neklydo, kai pakvietė tave. Jis žinojo, kad tu gali tai padaryti, jei nori. Jis atidavė savo gyvybę, atnešė auką, kad būtum išpirktas. Jis visada suteikia reikalingų jėgų. Broliai ir seserys, žvelkime į Jėzų! Jame randame jėgų, energijos, kurios mums reikia norint laimėti lenktynes.

Ta jėga yra nuostabi jėga, traukos jėga. Jis suteikia mums jėgų toliau bėgti lenktynėse. Tai padaryti mums padeda jo meilės traukos jėga. Pažvelk į jį! Pagalvok apie jo meilę! Prisimink jo auką! Pagalvok apie jo tobulumą! Pagalvok apie jo būdą! Prisimink jo šlovę! Jei intensyviai nagrinėsime Jėzaus Kristaus būdą, tai mus vėl ir vėl motyvuos tęsti lenktynes - net kai labai sunku, net kai labai blogai. Kai galvoju apie Jėzų Kristų ir siekiu bendravimo su juo, neturiu priežasties pasiduoti. Aš visada turiu priežastį tęsti, nes noriu būti panašus į jį ir būti su juo amžinai. Tai yra sprendimas; tai yra didingiausia; tai yra mūsų motyvacija; tai yra mūsų stiprybė. Žvelkime į Jėzų Kristų.

Žvelgimas reiškia, kad nebūtinai reikia sutelkti dėmesį į aplinką: į sunkumus, į kitus žmones, į tai, kas vyksta aplink mus. Pagalvokite apie Petrą, kai jis ėjo ant vandens: kol jis žvelgė į Jėzų, jam pavyko. Kai atkreipė dėmesį į bangas ir audrą, jis prarado drąsą ir pradėjo skęsti. Toks mano patarimas 2021 metams: žvelkime į Jėzų Kristų! Ne į sunkumus, ne į kitus žmones – ką jie sako, ką galvoja, ką daro. Žvelkime sąmoningai į Jėzų Kristų. Jis suteikia mums jėgų visa tai tęsti.

Žvelkime sąmoningai į Jėzų Kristų, o ne per daug į tai, ką galime pasiekti. Jis yra mūsų tikėjimo užbaigėjas. Jei galvosime tik apie tai, ką pasieksime, ko nusipelnėme ir ką aukojame, tada to nepadarysime.

Taip pat to nepadarysime, jei dėl savo problemų, silpnųjų ir netobulumų prarasime drąsą. Jis yra mūsų tikėjimo užbaigėjas. Jei pateksime į jo karalystę, būsime skolingi jo malonei. Tai daro mus nuolankiais, tačiau, kita vertus, tai taip pat suteikia vilties ir pasitikėjimo. Mūsų dalyvavimas Viešpaties dienoje nepriklauso nuo kitų nuomonės,

Vyskupas Rudolf Fässler (Šveicarija)

nepriklauso nuo mūsų pasiekimų, o yra vien tik malonė. Sąmoningai ieškokime jo malonės. Jis yra mūsų tikėjimo užbaigėjas. Žvelkime į Jėzų Kristų, o ne į sunkumus ar savo pasiekimus.

Mes taip pat nenorime žvelgti tik į savo poreikius. Kartais žmonės linkę tai daryti. Žmonės dažnai užsiima tik savimi. Tuomet apgailestauja ir gaili savęs. Viskas atrodo tik blogai ir neteisinga. Jūs manote to nenusipelnę: „Kodėl aš ir visada aš, ir tik aš?“ Anksčiau buvo daug geriau, šiandien pasidarė sunku ir t.t.

Šis dejavimas, savęs gailėjimas – broliai ir seserys, sakau tai labai aiškiai – yra laiko ir energijos švaistymas. Pažvelkime į Jėzų Kristų! Jis mums kviečia ir sako: „Nagi, tu gali tai padaryti!“ Tegul jo meilė veikia mus kaip traukos jėga! Mes norime pasitikėti jo meile, jo malone ir visagalybe. Jis užbaigs savo darbą. Jis yra mūsų ateitis. Jis suteikia mums garantiją, kad jei mes jį seksime, galėsime tai pasiekti. Kristus yra mūsų ateities garantas.

Mes esame ateities žmonės. Tačiau pasirinkimas – Jėzus Kristus –, kurį priėmėme dėl mūsų ateities, taip pat formuoja ir mūsų dabartį. Jei aktyviai ruošiamės ir trokštame

būti ar tapti tokiais, kokius mus nori matyti Dievas, tai įtakoja ir mūsų dabartinį gyvenimą. Tuo atžvilgiu nesame svajotojai, o kasdieniame gyvenime trokštame labai tiksliai orientuotis į Jėzų Kristų. Mes norime šiandien vykdyti jo valią ir elgtis pagal jo pavyzdį – net sunkmečiu. Praėjusiais metais buvo daug krizių. Čia Europoje mes kalbame apie koronakrizę, kituose žemės kampeliuose yra ir kitų problemų, kurios yra bent jau tokios pat blogos. Žmonės į tai reaguoja skirtingai. Pavyzdžiui, krikščionys: yra krikščionių, kurie elgiasi pavyzdžingai. Vyksta tikrai labai gražių dalykų, apie kuriuos reikia pranešti. Bet vienur ar kitur matome ir priešingus dalykus. Sakoma, kad krizinėse situacijose galima pastebėti, kas yra žmogaus viduje, kas jį jaudina, kas jame gyvena. Man kelia nerimą vienas dalykas – ne tik konkrečiai mūsų bažnyčioje, bet ir apskritai su visais krikščionimis, su tais, kurie sako esą krikščionys: kartą nuo karto pastebiu, koks staiga didelis pasidaro „Aš“ krizinėje situacijoje; mano asmuo, mano nuomonė, mano gerovė ir mano interesai. Kai kuriems „Aš“ tampa toks didelis,

kad Jėzus staiga parašomas labai mažomis raidėmis. „Aš“ tampa toks didelis, kad žodį „mes“ visiškai užmirštame. Tai pasireiškia labai skirtingais būdais ir verčia susimąstyti.

Bendruomenėje – kad ir kokie skirtingi būtume – turime tą patį tikslą. Tai sukuria vienybę.

Mieli broliai ir seserys, norime pasiruošti Jėzui Kristui, jo sugrįžimui. Šiandien mes jau orientuojamės į savo Viešpaties ir Mokytojo Jėzaus Kristaus pavyzdį. Bet kokiaje situacijoje, kad ir kokia būtų padėtis. Jėzaus Kristaus pavyzdys apibūdinamas gana paprastai: jis buvo meilės

vyras. Jis atleido; jis padėjo; jis pasidalijo; jis tarnavo – „Juk ir Žmogaus Sūnus atėjo, ne kad jam tarnautų, bet pats tarnauti“ (Morkaus 10,45); jis paaukojo save už savo artimą ir pasidalijo jo kančia. Tai yra mums pavyzdys net sunkmečiu.

Vakar perskaičiau Biblijoje tai, kas mane labai palietė. Jėzaus buvo paklausta, ar reikia ciesoriui mokėti mokesčius. Jėzus atsakė: „Atiduokite tad, kas ciesoriaus, ciesoriui, o kas Dievo – Dievui“ (Mato 22,21). Jūs žinote kontekstą. Jie

Vyriausiasis apaštalas Schneider švenčia
Šventąją Vakarienę mirusiesiems

norėjo paspėti jam spąstus. Todėl jiems visiškai nepatiko jo atsakymas. Jie tikėjosi, kad jis pasakys nemokėti ciesoriui mokesčių. Jiems tai būtų patikę. Be kita ko, Jėzus Kristus norėjo parodyti, kad, kaip sakoma katekizme, mes turime „pozityvų santykį su valstybe, su „pasaulietinėmis valdžios institucijomis“ (Naujosios apaštalų bažnyčios katekizmas 2.4.10) ir esame paklusnūs. Kaip Naujosios apaštalų bažnyčios krikščionys mes tai išpažįstame dešimtajame savo tikėjimo išpažinimo straipsnyje. Dievo įsakymai sudaro pagrindą. Kol valdžios, institucijų taisyklės ir nuostatai neprieštarauja Dievo valiai, esame paklusnūs.

Yra žmonių, kurie manęs klausia, kodėl dėviu apsauginę kaukę. Jiems aš atsakau: „Nes aš esu Naujosios apaštalų bažnyčios tikintysis.“ Toks yra vyriausybės nurodymas. Ar laikytis šios taisyklės, yra Dievo įsakymas – ne mano asmeninė nuomonė, ne mano asmeninė samprata. Aš rekomenduoju persiskaityti atitinkamus katekizmo skyrius.

Mes laikomės vyriausybės nurodymų, jei jie nepažeidžia Dievo įstatymo. Tai ne mano nuomonė, tai Dievo įsakymas.

Dabartyje mes orientuojamės į Jėzaus Kristaus pavyzdį. Vėlgi: nesame skrajojantys padebesiais, nesame svajotojai ir kol Viešpats ateis, liksime moterys ir vyrai, planuojantys savo ateitį žemėje. Nežinau, ar Viešpats ateis rytoj, ar po dešimties, ar po dvidešimties metų. Dirbsime tol, kol jis sugrįš, todėl planuojame savo ateitį ir šioje žemėje. Mes įtraukiame Jėzų į šiuos planus ir plėtojame juos remdamiesi jo mokymu, Evangelija. Darbe, santuokoje, auklėdami vaikus mes tvirtai laikomės Jėzaus Kristaus mokymo. Trokštame vykdyti jo valią. Tai taikoma mūsų santykiui su žemiškais, materialiais dalykais; šiuo požiūriu laikomės Jėzaus Kristaus įsakymų. Tai galioja mūsų santykiams su artimuoju; mes laikomės Evangelijos taisyklių. Tai taip pat yra jos dalis. „Kristus – mūsų ateitis“. Tai yra mūsų pasirinkimas ir mes tam aktyviai ruošiamės. Tai reikalauja

daug pastangų, tačiau mes stengiamės atsilaukyti iki galo. Jėgų semiamės iš Jėzaus Kristaus. Mes tiesiog žvelgiame į jį. Jis yra mūsų tikėjimo pradininkas ir užbaigėjas. Jis yra mūsų pavyzdys, motyvacija. Mes orientuojamės į jį. Tai turi įtakos mūsų dabarčiai ir planams, kuriuos kuriame mūsų ateičiai šioje žemėje.

Norėčiau paminėti paskutinįjį punktą apie mūsų šių metų šūkį, kurį pasirinkau ir kuriam pritarė krašto apaštalai: „Kristus - mūsų ateitis“. Sąmoningai įvardijame: ne „Kristus – MANO ateitis“, bet „Kristus – MŪSŲ ateitis“. Galioja būtent Dievo taisyklės. Tapti išganytu galima tik tikinčiųjų bendrystėje. Vienišiai negali laimėti rungtynių. Bendruomenėje visais atžvilgiais esame labai skirtingi. Nuomonės, situacijos, gyvenimo sąlygos – labai skiriasi. Bet ir šiais metais norime sąmoningai susitelkti ties tuo, kad turime tą patį tikslą ir kad visi turime eiti tuo pačiu keliu, kad jį pasiektume. Nenoriu to dabar išspręsti, tam turime visus metus. Bet tai yra svarbiausia. Susitelkime ties esminiais dalykais: bendruomenėje – kad ir kokie skirtingi bebūtume – turime tą patį tikslą ir turime eiti lygiai tuo pačiu keliu, kad jį pasiektume. Tai sukuria vienybę.

Punktas, kuris man labai prie širdies: „Kristus – mūsų ateitis“. Tai yra mano, bet ir mano vaikų ateitis. Mums jie rūpi. Įsivaizduoju tėvus, kurie turi mažų vaikų ir klausia savęs: „Kas bus su mūsų vaikais? Kokia jų ateitis? Kaip jiems seksis?“ Broliai ir seserys, Kristus taip pat yra jų ateitis, naujos kartos, jaunimo, vaikų ateitis. Net jei aplinkybės visais atžvilgiais yra visiškai skirtingos. Išlieka vienintelis dalykas: Kristus yra ir jų ateitis! Kristus taip pat yra kelias, galintis nuvesti juos į šią ateitį. Kristus yra geriausias sprendimas ir jiems. Jo mokymas, jo Evangelija. Jis taip pat yra ir jų tikėjimo pradininkas bei užbaigėjas. Tas pats galioja ir mūsų vaikams: Kristus yra jų ateitis!

Bet taip gali būti tik tada, jei jie supras, jog Kristus yra ir mūsų ateitis. Mes negalime priversti savo vaikų tikėti, kad Kristus yra jų ateitis, jei jie nejaučia, nepastebi ir nepatiria, kad Kristus yra jų tėvų ateitis. Norėdami sužinoti, kad Kristus yra jų ateitis, jie turi pažinti Kristų – jo praeitį ir dabartį. Norėdami sužinoti, kad Kristus yra jų ateitis, jie turi pažinti Jėzų Kristų kaip žmogų; jo darbą, jo būdą, kai jis gyveno žemėje. To jie negali pamatyti išmanių įrenginių ekrane. To jie negirdi socialiniuose tinkluose. Jie turi tai girdėti iš savo tėvų. Kreipiuosi į tėvus: jums nereikia pamokslauti vaikams – aš taip pat niekada to nedariau, nes tai vis tiek neturi poveikio – bet kartkartėmis jiems ką nors pasakykite apie Jėzų: „Ei, tai man primena vieną istoriją. Jėzus padarė tą ir tą.“ Visiškai spontaniškai, gana paprastai, kad jie pastebėtų, jog tai nėra tik istorija, kad tėvas ir motina tiki, jog Viešpats Jėzus egzistuoja ir kaip jis veikia.

Tiesiog leisk taip įsiterpti: „O taip, Viešpats Jėzus kartą tai padarė, jis taip pasakė, jis elgėsi taip, jis taip reagavo“. Tai ne sekmadieninės mokyklos mokytojo, o tėvų darbas! Parodykime vaikams ir Jėzaus Kristaus buvimą dabartyje bei pasakykime: „O žinai, pagal Jėzaus požiūrį, reikėtų šią situaciją vertinti taip. Jei jis ten dabar būtų, elgtųsi taip, saktų taip ir taip“. Dar kartą: tai yra tėvų, ne visuomenės, ne bažnyčios, ne mokytojų, bet tėvų užduotis.

Tai paguodos žodis: Kristus yra mūsų vaikų ateitis. Kaip apeliaciją, kad taip yra iš tikrųjų, jie turi pastebėti ir pajusti, jog Kristus yra ir mūsų ateitis. Tada galėsime jiems tai perduoti.

„Kristus – mūsų ateitis“ – tai galioja bendruomenei, galioja mūsų vaikams, o taip pat ir visiems kitiems žmonėms. Mes žinome, kad Kristus stengiasi, jog visi žmonės turėtų galimybę būti jo išpirkti. Tai yra jo išganyto plano tikslas. Tai taip pat turėtų įtakoti mūsų gyvenimą ir mūsų santykius su kitais žmonėmis. Niekada nepamirškime: Viešpats Jėzus trokšta išgelbėti kiekvieną žmogų, net jei jis yra labai piktas, labai blogas. Mūsų užduotis yra suteikti galimybę kitam žmogui patirti Dievo meilę. Jis turi žinoti, kad Dievas jį myli ir jis gali tai patirti tik per mus. Kristus yra ir mano artimojo ateitis.

ESMINĖS MINTYS

Mūsų ateitis yra Kristuje.

- Mūsų tikslas yra būti pas Kristų.
- Norėdami tai pasiekti, semiamės jėgų ir motyvacijos iš Kristaus.
- Mūsų pasirinkta ateitis lemia mūsų kasdienybę.

Vilniaus bažnyčia ►

Kauno bažnyčia ▼

NAB bendruomenių bažnyčios Lietuvoje

Atgavus nepriklausomybę 1990 metais, mūsų krašte prasidėjo Lietuvos Naujosios apaštalų bažnyčios atgimimas. Kūrėsi bendruomenės Klaipėdoje, Kybartuose, Šilutėje ir daugelyje Lietuvos miestų bei miestelių. Pirmosios pamaldos vyko nuomojamose patalpose, didelėse kultūros namų salėse ar tikinčiųjų brolių ir seserų namuose.

1994 metų lapkričio mėnesį išventinta naujai pastatyta bažnyčia Vilniuje. Padedant NAB tikėjimo broliams iš Vokietijos buvo pastatytos bažnyčios Kybartuose, Klaipėdoje, Šilutėje, Kaune, Šiauliuose. Nupirktos ir sutvarkytos patalpos Kretingos, Panevėžio, Ignalinos tikinčiųjų bendruomenėms.

Klaipėdos bažnyčia ►

Šilutės bažnyčia ▼

Dėl pablogėjusios epidemiologinės situacijos dabar pamaldos laikomos didžiosiose LNAB bendruomenių bažnyčiose – Klaipėdoje, Šilutėje, Panevėžyje, Kaune. Visose kitose bendruomenėse pamaldų laikymas bus atnaujintas pasibaigus karantinui.

LNAB tikintieji gali sekmadienio pamaldų tiesiogines transliacijas matyti YouTube platformoje arba klausytis telefonu.

Šiaulių bažnyčia

Panevėžio bažnyčia

Kybartų bažnyčia

In Memoriam

Emilis Balodis (1938.02.12 – 2021.02.15). „Palaimintas žmogus, kuris ištvėria išmėginimą, nes kai bus ištirtas, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Dievas yra pažadėjęs jį mylintiems“ (Jok 1, 12). Emilis Balodis buvo ištikimas ir aktyvus mūsų bažnyčios tarnybos brolis nuo 1993 metų. Apaštalas W. Schorr ordinavo jį diakono, o nuo 1993 metų spalio

14 d. – kunigo tarnystei, 1996 m. – ganytojo tarnystei. Nuo 1996 m. E. Balodis buvo Šilutės NAB bendruomenės vadovas, o 2003 m. kovo mėnesį išleistas į poilsį bei paskirtas Šilutės bendruomenės senjorų vadovu. Mintimis ir širdimis esame kartu su šeimos nariais, nuoširdžiai meldžiamės už jo sielą.

Atsisveikinimas su Emiliu Balodžiu

Atsisveikinimo pamaldos

Atsisveikinimo su Emiliu Balodžiu pamaldas Šilutės bažnyčioje vasario 19 d. laikė vyskupas Artūras Strelčiūnas. Pamaldoms skirtas Žodis iš laiško efeziečiams: „O tam, kuris savo jėga, veikiančia mumyse, gali padaryti nepalyginti daugiau, negu mes prašome ar išmanome, jam tebūna šlovė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visas kartas amžių amžiais! Amen“ (Ef 3, 20-21).

Prie altoriaus patarnavo velionio sūnus Šilutės bendruomenės vadovas kunigas Darius Balodis, kuris kalbėjo: „Po keleto dienų bus mano gimtadienis, tai bus ir pirmasis gimtadienis, kai su mumis nebus tėčio, kuris visada būdavo šalia. Tai skaudu ir sunku, bet aš dėkoju Viešpačiui, kad turėjau tokį TĖTĮ!“

Pasibaigus pamaldoms susirinkusieji neskubėjo atsisveikinti ir išeiti, bet vienas po kito dalijosi savo prisiminimais apie kunigą Emilį Balodį. Urna bus palaidota šeimos kapinėse Biržų rajone.

SAULIAUS ATSIVERTIMAS

PAGAL APAŠTALŲ DARBŲ KNYGĄ 9,1-19

Saulius persekioja Jėzaus mokinius ir jiems grasina, daugelį jau yra suėmęs. Vieną dieną jis ateina pas vyriausiąjį kunigą ir prašo jo įgaliojimo, suimti naujojo mokymo sekėjus Damasko sinagogose ir nugabenti juos į Jeruzalę.

Saulius išsiruošia į kelią. Kai atjoja netoli Damasko, staiga jį apšviečia iš dangaus šviesa. Jis nukrenta žemėn ir išgirsta balsą, kuris jam sako: „Sauliau, Sauliau, kam mane persekioji?“ Saulius klausia: „Kas tu esi, Viešpatie?“

„Aš esu Jėzus, kurį tu persekioji. Kelkis, eik į miestą; tenai tau bus pasakyta, ką turi daryti.“

Sauliaus kelionės draugai stovi be žado. Jie girdi balsą, tačiau nieko nemato.

Saulius atsistoja. Atmerkęs akis nieko nebemato; jis apanka. Kelionės draugai paima jį už rankų ir nuveda į Damaską. Saulius tris dienas išbūna neregintis, nieko nevalgo ir negeria.

Damaske gyvena vienas mokinys. Jo vardas Ananijas. Jam apsireiškęs Jėzus sako: „Ananijau!“

Ananijas atsako: „Štai aš, Viešpatie.“

Jėzus sako: „Nueik į gatvę, vadinamą Tiesiąja, ir Judo namuose teiraukis tarsiečio, vardu Saulius. Rasi Saulių besimeldžiantį. Dievas jam

jau parodė, kad tu, Ananijau, įeisi ir uždėsi jam rankas, kad jis vėl praregėtų.“

Ananijas atsako: „Viešpatie, aš daug girdėjau apie šį vyrą. Kiek pikta jis yra padaręs tavo šventiesiems Jeruzalėje. Damaske jis taip pat gavo aukštųjų kunigų įgaliojimus, suiminti visus, kurie šaukiasi tavojo vardo.“

Bet Jėzus jam taria: „Eik; nes Saulius yra mano rinktinis įrankis. Jis neš mano vardą pagoniams, karaliams ir Izraelio vaikams. Noriu jam parodyti, kiek jis turės kentėti, išpažinęs mane.“

Ananijas užėina į tuos namus, uždėda rankas ant Sauliaus ir sako: „Brangus broli Sauliau, Jėzus, kuris tau apsireiškė kelyje, atsiuntė mane, kad tu vėl regėtum ir taptum pilnas Šventosios Dvasios.“

Tą pačią akimirką Saulius praregi. Jis atsistoja ir leidžiasi pakrikštijamas. Užvalgęs jis įgyja jėgų.

Po kelių dienų jis pradeda visiems skelbti apie Jėzų.

PAS DEIVIDĄ EXU MIESTE (BRAZILIJA)

Sveiki, aš esu Deividas.

Tai yra mūsų bažnyčia Exu mieste, ji matosi nuo mano namų. Būtent šioje bažnyčioje buvau pakrikštytas ir paženklintas Šventąja Dvasia.

Mano mama ir pusseserė yra sekmadieninės mokyklėlės mokytojos. Mama mokė mus būtent tą dieną, kai buvo padaryta ši nuotrauka. Esame tik keli vaikai bendruomenėje: mano pusbroliai Fladsonai, Israelis ir aš.

Kai kas nors iš bažnyčios tikinčiųjų mini savo gimtadienį, visi kartu susirenkame ir sveikiname jubilatą. Stengiamės su meile elgtis vieni kitų atžvilgiu ir išgyventi mūsų tikėjimą bendrystėje su Viešpačiu.

Tai mano šeima: mano tėtis Francisko yra krašto vyresnysis ir kuruoja mūsų bendruomenę. O čia mano mama Valdete, mano brolis Markusas ir aš.

Mano mokykla yra netoli nuo mūsų namų, aš mokausi trečioje klasėje. Mama mane kasdien nuveža į mokyklą. Už mūsų stovi mano mokytoja Aparecida. Man labiau patinka sėdėti priekyje, nes gale man per garsu. Aną dieną mokytojai daviau mūsų bažnyčios žurnalą.

Klasėje esame 28 mokiniai; čia galite pamatyti mano klasės draugus. Trūksta dviejų ...

Mano mėgstamiausias valgis yra kuskusas – tai patiekalas iš šiaurės rytų Brazilijos, pagamintas iš garuose ruošų kukurūzų dribsnių. Taip pat mėgstu valgyti keptą mėsą, bulvytes ir, žinoma, picą.

Tai Maggi. Ši aviganių veislės kalytė iš tikrųjų priklauso mano broliui, bet aš dažnai su ja žaidžiu arba einu pasivaikščioti. Aš taip pat turiu mažą juokingą žuvytę. Labai mėgstu gyvūnus.

Laisvalaikiu mėgstu važinėti dviračiu. Nuotraukoje matote mane prie „Acude Itamagi“ – prie ežero miesto pakraštyje. Ten, kur stovi mano dviratis, šiuo metu pilna vandens, nes daug prilijo. Kai žmonės kalba apie mūsų regioną, dauguma galvoja tik apie sausras, kaktusus ir sausus medžius. Bet taip nėra! Turime ir lietingą sezoną, kai viskas vėl pasidaro žalia ir gražu.

Aš turiu daug draugų. Ir man labai patinka būti kartu su pusbroliais. Čia mes esame mano tėvų valdose. Kartais derlius būna geras, tuomet pakanka jo mūsų šeimai ir dar galime dalį parduoti.

Nuotrauka: ©Photographiee.eu - stock.adobe.com

Žmogiškosios gyvybės pabaiga

Kontracepcija ir organų donorysė, noras susilaukti vaikų ir eutanazija: gyvybės ir mirties klausimas yra neatidėliotinas ir labai asmeniškasis. Tam, kad tikintiesiems būtų suteiktas orientyras jų savarankiškam apsisprendimui, oficialus veikalas „Žmogiškosios gyvybės pradžia ir pabaiga“ nušviečia šią situaciją Naujosios apaštaly bažnyčios tikėjimo požiūriu.

Mūsų tikėjimo požiūriu, žmogus yra sukurtas Dievo pagal jo atvaizdą ir yra tiek regimo, tiek neregimo kūrinio dalis. Dvasinė žmogaus prigimtis yra nemirtinga. Kūnas prasideda kiaušialąstės ir spermos ląstelių susijungimu ir baigiasi mirtimi.

Nuo XX amžiaus antrosios pusės biomedicinos žinios leidžia įsikišti į žmogiškosios gyvybės pradžią ir pabaigą. Kadangi žmogus, kaip Dievo atvaizdas, ypatingai vertas apsaugos, kyla klausimas dėl tikslios žmogiškosios gyvybės pradžios ir pabaigos, kad nebūtų nusižengta dieviškajam įsakymui nežudyti. Mūsų tikėjimo požiūriu taip pat svarbu, kada žmogaus gyvybė įgauna sielą ir kada mirties procese dvasia bei siela atsiskiria nuo kūno. Tai glaudžiai susiję su mirusiųjų pasauliu.

Asmeninė atsakomybė ir orientyras

Kad tikintiesiems savarankiškai priimant sprendimus būtų galima suteikti orientyrą, mūsų tikėjimo požiūriu yra nagrinėjami biomedicinos metodai ir intervencijų galimybės žmogiškosios gyvybės pradžioje ir pabaigoje.

Konkrečiai kalbant apie kontracepcijos ar dirbtinio apvaisinimo metodus, reikia atsižvelgti į tai, ar žmogaus gyvybei trukdoma vystytis, ar ji yra žudoma. Šiame kontekste taip pat sprendžiamas žmogiškosios gyvybės nutraukimas, kai dirbtinai apvaisintos kiaušialąstės sunaikinamos arba nutraukiami gimdoje augantys embrionai. Eutanazijos atveju ir smegenų mirtį patyrusių žmonių organų donorystės atveju svarbu, kad tai nebūtų aktyvus gyvenimo sutrumpinimas ar net nužudymas.

Pradinė nuostata

Bažnyčios žurnalas „community“ ankstesniame numeryje nagrinėjo „Žmogiškosios gyvybės pradžią“. Oficiali Naujosios apaštalių bažnyčios nuostata šiuo klausimu:

- Siekdama kuo geriau apsaugoti žmogų kaip Dievo atvaizdą, bažnyčia gerbia žmogaus gyvybę nuo jos apvaisinimo momento ir atsisako šią gyvybę žudyti. Šiai gyvybei priklauso žmogaus orumas be apribojimų.
- Kada kūnas įgauna sielą, priklauso nuo Dievo rankos ir tai negali būti aiškiai nustatyta žmogaus požiūriu. Tačiau siekdama kuo didesnės žmogiškosios gyvybės apsaugos, bažnyčia daro prielaidą, kad kūnas įgauna sielą susiliejęs spermai su kiaušialąste.

- Ji sutinka tik su tais biomedicinos metodais ir gydymo būdais, kurie sąmoningai nesunaikina apvaisintų kiaušialąsčių (nėra žmogiškos atrankos).
- Bažnyčia žino, kad egzistuoja natūrali biologinė atranka, kai nemažas apvaisintų kiaušialąsčių (embrionų) kiekis žūsta be žmogaus įsikišimo.
- Elgiantis pagal mūsų bažnyčios nuostatą gali būti apribojama tai, kas mediciniškai įmanoma. Šie apribojimai turėtų būti priimami pasitikint Dievu, nes žmogiškąją gyvybę dovanoja Dievas ir ji iš esmės turi būti gerbiama.

Mirties procesas

Žmogiškosios gyvybės pabaigoje vyksta mirties procesas, kuris baigiasi fizine mirtimi. Priklausomai nuo priežasties, mirties procesas gali užtrukti ilgai arba įvykti per kelias sekundes. Kai įvyksta mirtis, biologinė gyvybė nutrūksta ir nemirtinga siela atsiskiria nuo kūno.

Didėjant intensyvios terapijos medicinos galimybėms, komos ištiktiems ligoniams gali būti dirbtinai palaikoma gyvybė jau maždaug nuo 1960 metų. Šiuo metu vis

Nuotrauka: ©freshidea - stock.adobe.com

keliamas klausimas, kada tiksliai ištinka mirtis, nes reikia naujai nubrėžti aplinkybes, kuriomis būtų galima nutraukti gyvybę palaikančias priemones.

Kai kurie žmonės, net ir po mirties, nori padėti kitiems, aukodami savo organus. Šiuo požiūriu taip pat reikia naujo mirties apibrėžimo, nes organus galima paimti tik po mirties, tačiau juos reikia paimti, kol jie dar funkcionuoja.

Norėdami sumažinti skausmą mirties procese arba palengvinti kančią padedant „oriai numirti“, artimieji ir gydytojai svarsto apie eutanaziją. Kai kuriais atvejais tuo pasirūpinama iš anksto, pavyzdžiui, pacientai tai įtvirtina laisva valia.

Šiandien šiose srityse reikalingi sprendimai pagal teisiškai nustatytus rėmus. Mūsų tikėjimo požiūriu suteikiama

pagalba, palengvinanti šių sprendimų priėmimą.

Medicininis požiūris

Prieš mirties faktą vyksta mirties procesas. Tai nėra laiko atžvilgiu tikslus įvykis, bet laipsniškas organų funkcinis nepakankamumas iki atskirų ląstelių. Pavyzdžiui, po smegenų mirties ir širdies sustojimo jungiamojo audinio ląstelės gali išgyventi iki kelių savaitių.

Smegenys yra lemiamas kūno kontrolės organas. Po jų mirties visi organai ir audiniai neišvengiamai miršta. Smegenys paprastai miršta praėjus kelioms minutėms po galutinio širdies sustojimo.

Šiandien pacientams, kuriems dirbtinai vėdinami

plaučiai, galima nustatyti visišką ir negrįžtamą smegenų funkcinį nepakankamumą, įskaitant smegenų kamieno nepakankamumą, kol širdies veikla vis dar yra. Tai įtakojo, kad medicininis požiūris mirties kriterijus yra nebe širdies, o smegenų mirtis. Siekiant kuo didesnio tikrumo nustatant smegenų mirtį, du nepriklausomi gydytojai specialistai turi surinkti išsamius tyrimų rezultatus.

Smegenų mirtis apibrėžiama kaip negrįžtamai užgesusi smegenų, smegenėlių ir smegenų kamieno funkcija. Širdies ir kraujagyslių funkcija gali būti dirbtinai palaikoma kontroliuojama ventiliacija.

Smegenų mirtis skiriasi nuo vegetacinės būsenos komos, kuri siejama su ilgu išgyvenimu. Tai yra ilgalaikio smegenų kraujotakos sutrikimo, kai smegenų kamienas vis dar veikia, rezultatas. Pacientai gali būti atmerktomis akimis, bet jie negali fiksuoti jokių daiktų. Kalbėti ir reaguoti į išorinius dirgiklius jie taip pat negali. Tačiau yra tam tikri refleksai, tokie kaip čiulpimo ir griebimo refleksai.

Teisinis požiūris

Teisiniu požiūriu daugelyje šalių mirties faktas įvyksta, kai pagal nustatytą medicininį įvertinimą nustatoma smegenų mirtis.

Religinis požiūris

Gyvybės pabaigos kontekste visoms religijoms daug svarbesnis yra sielovadininkų ir artimųjų buvimas šalia nei tikslus mirties laikas. Įvairiose konfesijose ar religijose yra tam tikrų mirusiųjų užtarimo ir atpirkimo apeigų, susijusių su mirtimi ir kūno atidavimu.

Kalbant apie organų donorystės ar lavono kremavimo nuostatas, lemiamą vaidmenį vaidina įsivaizdavimas apie gyvenimą po mirties.

Krikščionių tikėjime mirtis dažnai aiškinama kaip perėjimas į anapus. Didžiosiose krikščionių bažnyčiose pripažįstamas smegenų mirties kriterijus ir propaguojama organų donorystė. Laikas, kada siela palieka kūną, nenurodomas.

Naujosios apaštalų bažnyčios pozicija dėl žmogiškosios gyvybės pabaigos

- Tikslaus laiko momento, kada siela atsiskiria nuo kūno, neįmanoma nurodyti. Biblijoje nėra nuorodos apie tai, taip pat nėra jokio mokslinio metodo, kaip tai išsiaiškinti. Be to, gyvybė ir mirtis yra persipynusios, todėl griežtas laiko įvardijimas, per kurį siela atsiskiria nuo kūno, atrodo savavališkas.
- Siekdama kuo geriau apsaugoti žmogų kaip Dievo atvaizdą, bažnyčia visapusiškai gerbia žmogaus gyvybę iki smegenų mirties ir atmeta intervencijas, kurios suaktyvintų mirtį.
- Bažnyčia daro prielaidą, kad mirus smegenims, atsiskiria siela ir kūnas. Orus elgesys su mirusiojo kūnu yra daugelio religijų tradicija. Pagarbiai su juo elgiamasi ir tose situacijose, kai kvėpavimas ir kraujotaka dirbtinai palaikomi po smegenų mirties, kad būtų galima paimti organus transplantacijai.

Apibendrinimas

Momentas, kada kūnas įgauna sielą, ir momentas, kada siela palieka kūną, negali būti aiškiai nustatyti. Siekdama apsaugoti žmogaus gyvybę, bažnyčia daro prielaidą, jog kūnas įgauna sielą apvaisinimo metu ir kad žmogiškoji gyvybė baigiasi smegenų mirtimi. Ji turi būti apsaugota ir jos baigties negalima dirbtinai suaktyvinti.

Leidykla

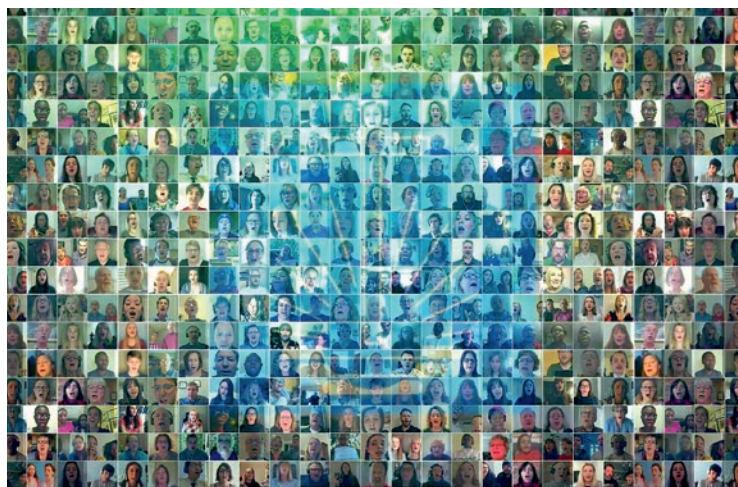
Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Peter Johanning

Kairėje: pamaldų vaizdo transliacija
 Apačioje: giesmininkės ir giesmininkai susitinka virtualiuose choruose

Bažnyčia be ribų ir be sienų

Užrakintos bažnyčios durys, bažnyčios pamaldos „youtube“ platformoje, burnos ir nosies apsauga prie altoriaus: pandemija kaip reikiant sujaukė bažnyčios gyvenimą. Koronaviruso metai 2020 - įvykių kronika.

Viskas prasidėjo palaiapsniui: „Nepanikuokite, tačiau reikia laikytis higienos“,- toks devizas buvo kovo pradžioje. „Dažnas, kruopštus rankų plovimas.“ Ir: „Tikintieji patys nusprendžia, ar jie nori dalyvauti pamaldose“.

Ir staiga durys buvo užvertos

Reikalavimai sugriežtėjo, kai kovo 11 dieną Pasaulio sveikatos organizacija paskelbė pandemiją: „Ypatinga rankų higiena ... jei turite peršalimo simptomų, prašome susilaikyti nuo pamaldų lankymo ... susilaikyti nuo pasisveikinimo ir atsisveikinimo spaudžiant ranką, vengti apsikabinimų.“

Tuomet vienuoliktą – dvyliktą kalendorinę savaitę viskas vyko labai greitai: pirmiausia bažnyčios buvo uždarytos Italijoje, paskui Vokietijoje ir Kanadoje, tada vos ne dienos eigoje Pietryčių Azijoje, Pietų Amerikoje, Nigeryje, Vakarų Ramiojo vandenyno regione, JAV ir Kongo Demokratinėje Respublikoje.

Kaip pamaldos atėjo pas tikintįjį

„Jei tikintysis negali ateiti į pamaldas, tuomet pamaldos ateina pas tikintįjį.“ – Pagal šį šūkį kraštų bažnyčios štamavo pamaldų transliacijas: Šiaurės Amerika ir Pietų Afrika transliacijų platformose ir jų televizijos kanaluose turėjo geresnę priėjimą. Visur kitur „youtube“ platforma tapo bažnyčios lankytojų sekmadienio susitikimo vieta. Nuo to laiko internetinės nuorodos buvo pasiekiamos kiekvieną savaitę svetainėje nac.today – šiai dienai daugiausiai peržiūrų susilaukė įrašai.

Kraštų bažnyčios turėjo pasitelkti ir kitus būdus tose vietovėse, kur tik dalis žmonių turi pakankamą interneto prieigą. Pavyzdžiui, Pietryčių Kongo Demokratinėje Respublikoje tarnybos broliai ėjo iš namų į namus, trumpai meldėsi ir šventė Šventąją Vakariene. Šio krašto bažnyčiai, kurioje yra 1,8 milijono narių, pastiprinimui buvo pasitelkti visi į poilsį išėję tarnybos broliai.

Švęsti pamaldas savo namų svetainėje

Šventoji Vakarienė švenčiama su krašto apaštalu Tshitshi Tshisekedi – namuose, kadangi bažnyčios uždarytos

Bendruomenės gyvenimas priešinasi krizei

Transliacinės pamaldos išvirtino ir netgi sulaukė žiniasklaidos susidomėjimo. Be to, bažnyčios vadovybė rūpinosi dvasiniais impulsais tarp sekmadienių ir reguliariai teikė medžiagą pamaldų laikymui. Kadangi bendruomeninis Šventosios Vakarienės šventimas turėjo būti sustabdytas, trys didžiosios kepyklos Vokietijoje, Zambijoje ir Pietų Afrikoje sumažino arba sustabdė gamybą.

Tuo tarpu bažnyčios nariai atsiskleidė parodydami, kas yra jų viduje. Daug savanorių investavo savo energiją ir laisvą laiką, kad bendruomenės gyvenimas toliau vyktų. Vaikų pamokos, tarnybos brolių valandos ir net krašto apaštalų susirinkimas buvo perkelti į vaizdo konferencijas. Choro repeticijos ir muzikiniai pasirodymai vyko virtualiai. Penki jauni vokiečiai vyriausybės rengiamame internetinių svetainių kūrimo konkurse „manobendruomenė. skaitmenizavimas“ laimėjo pradinį valstybės finansavimą.

Ilgas kelias atgal į Dievo namus

Daugeliui žmonių koronaviruso krizė yra tik dar viena ekstremali situacija, su kuria jie turi susidoroti. Visų pirma pietinėse pasaulio šalyse jau seniai kovojama dėl egzistencijos. Naujosios apaštalų bažnyčios pagalbos organizacijos padarė viską, kad padėtų joms išvengti blogiausio scenarijaus. Talkininkai susidūrė su visiškai naujais iššūkiais, kuriuos galima įveikti tik neįprastomis idėjomis.

Virtuali choro repeticija: dirigentas yra bažnyčioje, giesmininkės ir giesmininkai – namuose

Balandžio pabaigoje bažnyčios vadovybė pradėjo tyrinėti galimybes vėl atverti bendruomenes ir tam ruošė atitinkamas gaires. Užtruko iki birželio mėnesio, kol daugelyje vietų buvo galima laikyti pamaldas gyvai. Dalyvių skaičius buvo ribojamas, siekiant išlaikyti nustatytą distanciją. Saugos ženklai, apsauginės kaukės, dezinfekcijos priemonės dominuoja bažnyčios salėse.

Tačiau: Pietų Amerikoje tik maždaug šeši procentai bendruomenių sugebėjo vėl atverti duris. O Austrijoje Dievo namai vėl buvo uždaryti dėl karantino apribojimų gruodžio pradžioje. Tuo tarpu atvejų daugėja - situacija išlieka įtempta. Bet bažnyčia yra „apsiginklavusi“. Šios situacijos apibendrinimą suformulavo patarnaujantis tarnybos brolis vienoje ankstesnių vaizdo transliacinių pamaldų: „Jaučiasi kaip bažnyčia be ribų ir be sienų“.

I Pasikeitimai apaštaly rate

2020 metų antroje pusėje apaštaly rate buvo tik keli išleidimai į poilsį bei ordinavimai - dėl su koronavirusu susijusių kelionių apribojimų krašto apaštalai veikė vyriausiojo apaštalo vardu. Šiuo metu visame pasaulyje veikia 348 apaštalai.

Viršuje: apaštalas Lionel Meyer
Kairėje: apaštalas Jonathan Karl Sturm ir apaštalas Arnaud Martig

2020 metų gruodžio 31-ai dienai diakonų ir kunigų tarnystę neša 250 500 tarnų. Jie kartu su apaštalais rūpinasi tikėjimo broliais ir seserimis 57 800 bendruomenių visame pasaulyje. Šiuo metu aktyviai tarnauja 325 apaštalai, 7 krašto apaštaly padėjėjai, 15 krašto apaštaly ir vienas vyriausiasis apaštalas.

Ordinavimai

2020-ųjų gruodžio 20 dienos sekmadienį krašto apaštalas Mark Woll ordinavo į apaštalus vyskupą Jonathan Karl Sturm (1976) Vakarų Kanadai ir krašto evangelistą Arnaud Martig (1971) Centrinei bei Rytų Kanadai. Pastarasis taip pat prisiims papildomą atsakomybę kaip pagrindinis

apaštalas Kongo Respublikai, Centrinės Afrikos Respublikai, Ruandai ir Čadui.

Išleidimai į poilsį

2020-ųjų rugsėjo 20 dienos sekmadienį krašto apaštalas John Kriel išleido į poilsį apaštalą Lionel Meyer (1955). Dešimt metų apaštalas Meyer veikė Pietų Afrikos krašto apaštalo srityje. Krašto apaštalas šį veiksmą atliko Barbertone (Pietų Afrika).

2020-ųjų gruodžio 20 dienos sekmadienį krašto apaštalas Mark Woll išleido į poilsį krašto apaštalo padėjėją John

Sobottka (1956). Virš 17-os metų krašto apaštalo padėjėjas veikė Azijoje, Afrikoje ir Kanadoje. Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider būtų pats mielai atvykęs, tačiau dėl koronaviruso-pandemijos negalėjo keliauti į Kanadą.

Išleidimas atostogų/atsistatydinimas iš tarnystės

Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider spalio mėnesį dėl šeimyninių priežasčių vieneriems metams išleido atostogų apaštalą Baker Chakwana (Zambija). Lapkričio pabaigoje apaštalas Gabin Mwemena (Pietryčių Kongo DR) atsistatydino iš tarnystės dėl asmeninių priežasčių. Tarptautinės bažnyčios vadovas patvirtino šį sprendimą.

Apaštalas Gabin Mwemena

Krašto apaštalu sritys

Naujoji apaštalu bažnyčia yra padalinta į 15 krašto apaštalu sričių visame pasaulyje. Šioms sritims vadovauja krašto apaštalai. Apaštalai, kurių atsakomybėje yra šie kraštai:

- Michael David Deppner (1961) – Vakarų Kongo DR
- Michael Ehrich (1959) – Pietų Vokietija
- Joseph Opemba Ekhuya (1969) – Rytų Afrika
- Edy Isnugroho (1963) – Pietryčių Azija
- Leonard Richard Kolb (1956) – JAV
- Rüdiger Krause (1960) – Šiaurės ir Rytų Vokietija
- John Leslie Kriel (1956) – Pietų Afrika
- Enrique Eduardo Minio (1960) – Pietų Amerika
- Wolfgang Nadolny (1956) – Berlynas-Brandenburgas
- Peter Schulte (1963) – Vakarų Ramiojo vandenyno regionas
- Kububa Soko (1969) – Zambija, Malavis, Zimbabvė
- Rainer Storck (1958) – Vakarų Vokietija
- Tshitshi Tshisekedi (1972) – Pietryčių Kongo DR
- Mark Woll (1959) – Kanada
- Jürg Zbinden (1958) – Šveicarija

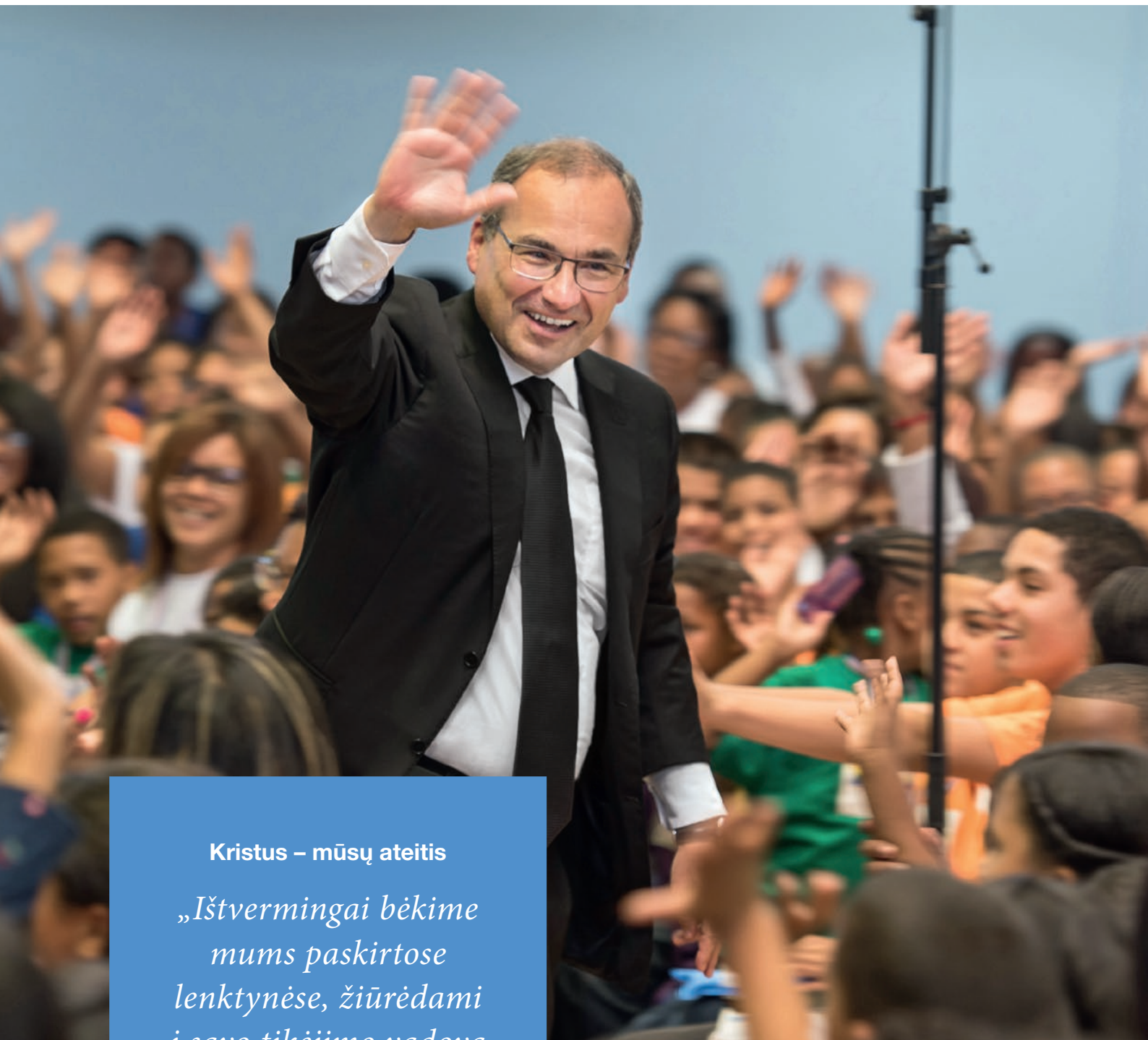
Kai kuriuos krašto apaštalus palaiko krašto apaštalu padėjėjai, kurie paprastai veikia atitinkamose šalyse:

- David Devaraj (1959) – Indija
- Frank Stephan Dzur (1959) – Kanada
- John William Fendt (1957) – JAV
- Arnold Ndakondwa Mhango (1957) – Malavis
- João Uanuque Misselo (1965) – Angola
- Mandla Patrick Mkhwanazi (1963) – Pietų Afrika
- Robert Nsamba (1962) – Zambija

Viršuje: krašto apaštalo padėjėjas John Sobottka
Dešinėje: apaštalas Baker Chakwana

Kristus – mūsu ateitis

*„Ištvermingai bēkime
mums paskirtose
lenktynēs, žiūrēdami
ī savo tikējimo vadovā
ir ištobulintojā Jēzū“*

Žydams 12,1b.2a

New Apostolic Church
International

